

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ DE SALUT** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1095-2011

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2018

Núm. **62**

Presidència **de l'Honorable Sr. Vicenç Thomàs i Mulet**

Sessió celebrada dia 21 de març de 2018

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Elecció del càrrec de secretari o secretària de la comissió.....	828
II. Debat i votació de les conclusions redactades per la Ponència d'estudi per a la regularització dels clubs socials de cànnabis (CSIC) i l'ús terapèutic del cànnabis.....	828

EL SR. PRESIDENT:

Senyors i senyores diputats, començam la sessió i en primer lloc els demanaria si es produeix qualche substitució.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Sí, Sr. President, Conxa Obrador substitueix María José Camps.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

David Abril substitueix Josep Ferrà.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Margaret Mercadal substitueix Misericòrdia Sugrañes.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé.

I. Elecció del càrrec de secretari o secretària de la comissió.

El primer punt de l'ordre del dia d'avui consisteix en l'elecció del càrrec de secretari o secretària de la comissió, atès que hi va haver una renúncia presentada pel Sr. Carlos Saura i León, i també els escrits RGE núm. 2192 i 2797/18, mitjançant els quals el Grup Parlamentari Podem comunicava canvis a les comissions de Salut i Turisme.

També hem d'afegir que, en el document RGE núm. 2797/18, el Grup Parlamentari Podem, comunica que s'ha tornat a produir un canvi, i el Sr. Carlos Saura substituirà el Sr. Martínez.

Per tant, es tracta de la votació per decidir qui és el secretari de la comissió. Vostès saben que es pot fer de dues maneres: per assentiment o mitjançant votació secreta.

Tothom està d'acord que ho podem fer per assentiment?

Idò correspon ara a la presidència demanar al Grup Parlamentari Podem, atès que l'anterior secretari era d'aquest grup parlamentari, que ens faci arribar el nom d'una persona per ocupar el càrrec de secretari o secretària.

EL SR. SAURA I LEÓN:

La proposta és: jo mateix, Carlos Saura León.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Tothom hi està d'acord? Idò, en aquest cas, queda proclamat, com a secretari de la Comissió de Salut, el Sr. Carlos Saura.

(La Sra. Vicepresidenta substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

II. Debat i votació de les conclusions redactades per la Ponència d'estudi per a la regularització dels clubs socials de cànnabis (CSIC) i l'ús terapèutic del cànnabis.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al segon punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en el debat i la votació de les conclusions redactades per la Ponència d'estudi per a la regularització dels clubs socials de cànnabis i l'ús terapèutic del cànnabis.

Per a la seva defensa intervendran, en primer lloc, els grups parlamentaris autors de la proposició no de llei que va donar origen a aquesta ponència.

Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Sr. Abril, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Gràcies, presidenta, i bona tarda a totes i a tots. La veritat és que han passat prou mesos d'ençà que aquesta ponència, o la ponència d'estudi, va començar els seus treballs, i, en primer lloc, el que voldria fer és agrair als membres de la ponència la seva participació, la seva col·laboració i dedicació, que han fet que avui estiguem en condicions de debatre un document que, a més, té vocació de consens per mirar d'afrontar, des del debat i la reflexió parlamentària, una qüestió complexa com és l'ús d'una determinada droga, el cànnabis, a la societat, el seu ús terapèutic, els escenaris de regulació, la regulació específica dels clubs socials de cànnabis, i la prevenció del consum sobretot pel que fa als joves.

També voldria agrair les aportacions fetes per tots i cada un dels compareixents i les compareixents, que cadascú des de la seva especialitat i experiència han donat llum, diguem, a la tasca i a les feines d'aquesta ponència d'estudi, i als quals proposaria també que se'ls donàs trasllat d'aquestes conclusions que debatem avui una vegada hagin estat aprovades.

Avui de qualche manera també és més fàcil concloure, constatar coses, que per ventura debatre; jo en tot cas el que voldria assenyalar és que, almanco jo i crec que podria parlar en nom del conjunt de membres de la ponència, hem après coses que no sabíem, i segurament ens hem mogut de la zona de confort dels nostres respectius plantejaments polítics.

Pel que fa a l'ús terapèutic del cànnabis hem comprovat que de moment i des del punt de vista clínic hi ha poques evidències sobre els efectes d'aquesta substància sobre la salut de les persones en determinades situacions, però sobretot, sobretot, que caldria molta més recerca i experimentació més enllà dels paràmetres establerts, o de la mateixa Agència del Medicament, que òbviamment és l'organisme competent per crear noves medecines, i així ho recull el text de conclusions, però que això tampoc no ens ha de servir d'excusa per seguir avançant i investigant, per exemple, sobre l'anomenat cànnabis medicinal.

La consideració, a més, del cànnabis com una droga, entre cometes, dura que ha duit a la seva prohibició a nivell general

i no només a l'àmbit estatal, no ha servit, i crec que ha quedat palès, per reduir el seu consum i tampoc el món de delinqüència que sol acompanyar el mercat il·legal de substàncies il·lícites; que de fet tampoc no s'ha afavorit amb aquesta prohibició un clima que convidi a fer recerca, sinó que a més -també ho hem vist a la ponència- s'ha afavorit o s'ha creat una certa indefensió entre els consumidors particulars, ja que en el cas d'Espanya, per exemple, també ens enfrontam a contradiccions legals. El consum, com vostès saben, no està prohibit, però sí que ho està la tinença i el tràfic, indefensió que a més es fa extensiva als clubs socials de cànnabis, els quals intenten, o almanco bona part d'ells, afavorir un model de consum responsable que podria acompanyar les polítiques de prevenció i reducció de riscos que es facin o es promoguin des de les administracions.

Jo crec que el fet de ser la comunitat amb un nivell de consum de cànnabis dels més alts de tot l'Estat, especialment entre els joves, ens obliga a ser molt curosos amb qualsevol proposta de regulació, però a la vegada la constatació d'aquesta realitat ens obliga a fer qualche cosa i no estar només a l'expectativa més enllà de la pura prohibició. En aquest sentit crec que també ha quedat clar que els clubs socials cannàbics podrien ser aliats sempre que les administracions afavorin un determinat model de clubs, i no aquells que també existeixen, i també s'ha dit a la ponència, que s'emparen en la figura d'una entitat sense ànim de lucre però al final acaben muntant un negoci que no cerca en cap cas el consum responsable.

Tant una realitat, que seria aquesta existència d'un alt nivell de consum de cànnabis, que pot ser perjudicial per a la societat, com l'altra, que és l'existència de clubs socials o el creixent interès aquí i arreu sobre les possibilitats de regular tant l'ús terapèutic com l'ús recreatiu del cànnabis, és el que va motivar de qualche manera la creació d'aquesta ponència, però sobretot el que ha centrat la seva feina i el que ens ha duit a fer aquestes propostes que avui sotmetem a votació, vuit propostes que em permetria resumir en quatre grups, diguem, de conceptes o paraules clau. El primer de tot, prudència però a la vegada valentia; prudència perquè som conscients que el cànnabis, com qualsevol altra droga, té efectivament els seus riscos i és una de les drogues més consumides a les Illes Balears, i això té uns efectes negatius sobre els més joves; però valentia perquè ja hem comprovat durant massa anys que limitar-nos, com els deia, a la prohibició o mirar cap a un altre costat ni redueix el tràfic ni el consum, ni els seus impactes negatius.

Segon, la recerca i la formació, perquè encara que sigui un tema que no interessi gaire a les empreses farmacèutiques els experts que han passat per la comissió han mostrat que tot el camí està per fer i per tant s'ha d'explorar qualsevol fórmula que permeti que si la salut pública pot treure un profit de l'ús terapèutic del cànnabis i dels seus derivats no podem deixar de fer-ho, i que els professionals sanitaris també han de menester, si més no, la mateixa formació o informació que per exemple hem tengut el luxe de poder compartir i accedir els membres d'aquesta comissió.

Tercer, la cooperació entre institucions i els clubs socials de cànnabis. Entre les institucions que tenen competències que puguin afectar l'activitat de les associacions cannàbiques, que són els ajuntaments pel que fa a les activitats i el Govern

autonòmic pel que fa a la salut pública, una feina coordinada que s'ha de concertar amb els clubs socials, que poden ser aliats en la prevenció d'addiccions, el consum responsable i la reducció de riscos. I quart, i acab, responsabilitat, i responsabilitat em refereix per part de tothom, però sobretot per part de qui la té en aquella matèria que volia ser l'objecte d'estudi d'aquesta ponència.

Allò que ens agradaria, al nostre grup parlamentari, és tenir la sobirania suficient com per poder fer efectius els drets i les competències que formen part de l'Estatut d'Autonomia, els quals es recorden a l'apartat de conclusions: l'article 13, sobre drets, deures i llibertats dels ciutadans i ciutadanes; el 14.5 sobre els drets en relació amb les administracions públiques, i concretament sobre les polítiques de protecció i defensa dels consumidors i usuaris; el 25.4, dret de qualsevol persona a un tractament del dolor adequat i cures pal·liatives; o el 31.4, competències de desenvolupament legislatiu pel que fa a salut pública; o el 32.8 sobre competències executives en matèria de productes farmacèutics.

I això no és ben bé així, vull dir, una cosa és el que diu el nostre Estatut i una altra, malauradament, una altra cosa el que realment passa i el que ens han deixat palès les recents sentències del Tribunal Constitucional i, concretament, la 144/2017, sobre la llei navarresa, que qui hagi de regular o veure la viabilitat de fer-ho, així com ho diem a les conclusions, que ho faci o, com a mínim, que ho facin com hem fet en aquest parlament, és a dir, constituir una ponència d'estudi que arribi fins on hagi d'arribar, tot i que és evident que, com marca també aquesta mateixa sentència, l'òptim seria treure del Codi Penal les activitats que, entre d'altres, desenvolupen els clubs socials de cànnabis, que no haurien de ser considerades il·lícites, i sobretot em refereix a l'autocultiu i al transport de cànnabis.

Tot això és feina que correspon, com vostès saben, a un altre poder legislatiu, en aquest cas a l'estatal, a través del Congrés dels Diputats, i així ho hem assenyalat també a les conclusions.

Així que res més per la meva part, senzillament reiterar els agraïments a totes i a tots, tot i quedar, ho he de dir, amb aquest gust agredolç d'haver volgut fer molt més del que el marc legal i els condicionants i les sentències judicials ens permeten fer en aquests moments.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Abril. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula l'Hble. Sra. Font, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia. Avui duim a la Comissió de Salut les conclusions consensuades que hem extret tots els grups parlamentaris de la Ponència d'estudi per a la regularització dels clubs socials de cànnabis i del seu ús terapèutic.

Aquesta ponència va comptar amb la presència de diferents professionals que ens van explicar des de la seva experiència els aspectes que volíem estudiar, això és, l'ús terapèutic del cànnabis, la regulació dels clubs socials i la informació, prevenció i promoció de la salut en drogodependències, especialment per la població jove.

La decisió de tractar aquesta ponència al Parlament ve donada perquè és evident que existeixen debats socials de l'ús normalitzat del cànnabis. A açò cal sumar-li que la nostra societat té la maduresa suficient per abordar un debat social d'aquestes característiques, capaç d'evitar la improvisació i la superficialitat amb què moltes vegades s'afronten les qüestions relacionades amb les drogues i amb el cànnabis, en particular. Justament, i defugint de la superficialitat, vam considerar que seria interessant crear aquesta ponència per provar de trobar respostes i fer-nos preguntes.

És evident que, tot i tenir unes conclusions comunes, cada grup parlamentari té la seva visió sobre la regularització del cànnabis. Des del nostre grup apostam per la legalització, ho pensàvem abans de la ponència i ho pensam un cop extretes les conclusions.

Però aquest parlament no disposa de les competències necessàries per legislar sobre aquesta qüestió i per açò les nostres conclusions s'elevan i s'adrecen a les institucions estatals, que són les que tenen el poder de canviar la situació actual.

Les drogues han existit des de sempre i els éssers humans les han consumides, negar l'evidència no serveix de res. Hem pogut veure com altres països han pres la decisió de regularitzar el consum de cànnabis i el seu ús terapèutic.

La informació és fonamental per prevenir, així, acceptant l'evidència que el cànnabis existeix i existirà, la millor manera de preparar la nostra joventut és formar-la, res de dubtes o de demanar a l'amic, la informació ha de ser correcta, conèixer els efectes secundaris, etc. Evidentment la formació també és necessària entre els nostres professionals de la salut.

Sobre els clubs cannàbics, i veient la deriva que han agafat a Barcelona, és necessari reglamentar aquests clubs perquè estiguin dins la legalitat seguint el model associatiu, sense afany de lucre.

De l'ús terapèutic del cànnabis podem dir que, tot i ja haver constància del seu ús pal·liatiu, que no curatiu, encara falta investigar més. Si miram al nostre voltant podem veure que molts de països del món ja han aprovat el seu ús terapèutic i altres es plantegen, fins i tot, la legalització de l'ús recreatiu. A Europa ho han fet estats com Bèlgica, Àustria, Itàlia, República Txeca, Polònia, Macedònia, Croàcia i Alemanya.

Tal com he comentat abans, aquest parlament no té les competències necessàries i per açò instam les institucions estatals a estudiar l'estat de la qüestió del cànnabis, tot i tenir en compte la realitat en què vivim i observar els països que ja han fet la passa de regularitzar-ne el seu ús.

La majoria dels experts coincideixen a criticar el prohibicionisme i és que aquesta tendència sempre m'ha fet pensar en l'època que es va prohibir l'alcohol als Estats Units i el poc resultat que va donar. Ni s'ha reduït el consum, ni el tràfic de drogues; en aquest sentit, defensam la legalització des de l'òptica de facilitar unes polítiques de drogues més justes i eficaces, és a dir, per a fer possible una intervenció pública, realista i responsable en els problemes relacionats amb les drogues front al descontrol que suposa el prohibicionisme.

Existeix ja un ampli consens des de sectors crítics i d'esquerres en els quals estan presents no només usuaris, sinó cada vegada més professionals del sector i gestors polítics, fins a sectors de la dreta liberal, en el sentit no només econòmic del terme, a criticar el model prohibicionista de les drogues, aquell que associa la droga al delictes i estigmatització, perquè sembla prou evident del seu fracàs en termes dels seus propis supòsits explícits, com són defensar la salut i la societat.

Aquest consens es basa, precisament, en la constatació dels seus progressius alts costos en la salut i en la vida de les persones i en la cohesió de les societats al llarg de les últimes dècades del segle anterior i fins a l'actualitat.

Vaig acabant. Valor molt positivament la feina realitzada en aquesta ponència, tot i tenir les nostres diferències perquè el que és important és que hem escoltat la societat, hem estudiat la qüestió i hem fet el possible per consensuar les conclusions. Ara només cal que les altes instàncies espanyoles tinguin la sensibilitat necessària per fer el que nosaltres acabam de fer, escoltar, escoltar i escoltar i, finalment, actuar en consideració amb l'època que vivim.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Font. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Sr. Thomàs, per un temps de deu minuts.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sra. Presidenta, bones tardes a tots i a totes. El primer que vull recordar és, que, avui, que som al final d'una etapa d'aquesta encomana que ens havien fet de la Ponència sobre el cànnabis, els dos antecedents que ja té aquest parlament de dues PNL, en aquest cas proposades pel Grup Parlamentari Socialista, respecte del cànnabis i el seu possible ús terapèutic. Dit això, crec que hem pogut fer aquesta ponència, hem complert l'encomana que teníem del Ple del Parlament i crec que ens hem situat en el punt on en aquest moment hi ha el debat social i polític en relació amb una possible regularització del cànnabis, del seu ús terapèutic, dels clubs, etc. Assistim a un canvi a nivell mundial de la visió que es té del cànnabis, del seu paper dins el món de la terapèutica i també d'orientació de polítiques públiques respecte d'aquesta substància.

Crec que no ens hem de felicitar que en aquests moments sigui una de les cambres del conjunt de l'Estat que, com a mínim, ha fet una feina d'aproximació i que al final les

evidències ens han dut a un punt de fins aquí podem arribar i no podem fer més passes.

Crec que és oportú en aquests moments repassar un parell de coses, les conclusions en relació amb l'ús terapèutic, ja s'ha dit, només tenen evidència científica tres indicacions: la del tractament simptomàtic de nàusees i vòmits de la quimioteràpia; el dolor neuropàtic i l'espasticitat de l'esclerosi múltiple. Això és el que té evidència científica dins els canons de la medicina i la ciència tradicional. Hem de remarcar que no són tractaments d'elecció, sinó que són tractaments de segona o tercera elecció.

Com ja s'ha dit aquí, una cosa que han repetit diferents compareixents, és que hi ha un altre món, a més d'aquestes marques comercials regulades com a medicaments, que és on entrariem a parlar del cànnabis medicinal que és un món que no té encara aquesta evidència científica, però sí que juga un rol determinat en determinades persones, en determinades circumstàncies, perquè sí que es vera que millora determinats paràmetres subjectius que tenen les persones malaltes i que, per tant, milloren paràmetres de qualitat de vida d'aquestes persones. Per tant, és un fet també a tenir en compte.

Evidentment, la conclusió que tots hem tret és que hi ha un àmbit de millora en recerca científica respecte del cànnabis i dels seus derivats i, evidentment, en això, des de la part privada, però també des de la part pública, s'haurien de fer passes molt importants.

Crec que el capítol d'una possible regulació de tot el que gira envoltant el cànnabis crec que és on hem fet moltes voltes i moltes passes, crec que una part important dels membres d'aquesta ponència hem arribat a determinades conclusions: una, que són totes aquestes polítiques prohibicionistes des de fa vint, trenta, quaranta anys, des dels anys seixanta no ha eliminat el consum, no ha eliminat el tràfic il·licit i, per tant, com ha succeït amb altres substàncies tenim un altre àmbit, des del punt de vista de la salut pública, que es diu reducció de risc i consum responsable.

Això ja ha succeït amb altres substàncies i crec que, pel que hem pogut tenir coneixement i ens han mostrat diferents compareixents, el món es mou, el món de països que són molt diferents, no té res a veure Estats Units i les seves regulacions amb el que ha fet una regulació -diguéssim- integral d'Uruguai, o determinats tipus de regulacions no tan integrals com s'han fet a països europeus, a Austràlia, a Israel o a altres llocs.

Per què venc a dir això? Perquè crec que una de les coses importants és que aquest debat que hem tengut aquí és important que pugui succeir a altres indrets d'Espanya, perquè evidentment si estam d'acord amb aquestes línies estratègiques les dues preguntes són: què és el que s'ha de regular i com s'hauria de fer.

Crec que tenim experiències... normatives com pot ser la llei catalana, aprovada fa menys d'un any, que és un exemple de com s'intenta traslladar a un text legislatiu una regulació responsable, i crec que és positiu que es reguli d'aquesta manera perquè és un tipus de regulació d'un consum responsable i de reducció de risc. No és una regulació a

l'americana, per dir-ho d'alguna manera, que va a cercar molt més un guany comercial que no de consum responsable.

A les conclusions crec que surten moltes de les causes del per què s'hauria de regular i què és el que s'hauria de regular: si es va cap a una regularització via associacions de consum responsable, evidentment, s'ha de regular des del principi fins al final, i jo crec que té elements per a tothom. I ho diem perquè... no parlem d'entelèquies, sinó que aquí ha comparegut gent, en representació de clubs socials o associacions de consumidors, i aquí tenim la realitat de trenta clubs socials de cànnabis a les Illes Balears i, per tant, és una realitat tangible a la nostra comunitat autònoma.

I evidentment, ho deixarem per a la part de propostes, jo crec que també un dels mandats que teníem del plenari era el tema de desenvolupar programes d'informació i de prevenció cap als joves. Tots sabem que els joves són una part vulnerable del nostre sector poblacional i que, per tant, tots aquests àmbits de programes d'informació, prevenció, promoció de la salut són absolutament necessaris.

Crec que la ponència al final concreta en unes propostes que crec que són realistes, tenint en compte el que hem escoltat, el que hem llegit, són només vuit propostes, però crec que agafen un camí d'orientar el tema del cànnabis a Espanya avui dia com... que existeix, que s'han de fer abordatges prudents, que l'òptica de la salut pública l'hem de tenir sempre present.

Crec que hem pogut identificar quin és l'ús terapèutic que té en aquests moments evidència científica entre el cànnabis i diversos cannabinoïdes; que som conscients que en altres àmbits, com és l'ús del cànnabis més medicinal, o fins i tot el recreatiu, necessiten evidència científica, però que és un àmbit que no es pot oblidar; que és important, perquè era un dels objectius que marcava la PNL que hem pogut copsar que dins les professions sanitàries és necessari augmentar el nivell d'informació i de formació respecte d'aquesta substància. I jo crec que... recollint també tota una sèrie d'accions a un àmbit de salut pública lligada a prevencions.

Jo deix per al final una part que... crec que hem tengut compareixents que ens han parlat molt d'una possible regulació, crec que hem arribat a la conclusió, després de les diverses sentències del Suprem, però especialment de la darrera sentència del Tribunal Constitucional sobre la Llei foral a Navarra que ens ha dit que nosaltres no tenim un àmbit normatiu per regular aquest fet.

Això no deixa que nosaltres d'una manera majoritària pensem que aquesta reflexió que hem fet nosaltres l'han de fer en altres llocs, i és el resum del quart punt d'aquestes propostes de conclusions, és a dir: "instam el Congrés dels Diputats perquè constitueixi una ponència i faci aquesta reflexió que hem fet nosaltres i si, evidentment, arriba a la conclusió que seria oportú regular d'una manera integral i responsable l'ús del cànnabis al nostre país i dels clubs i associacions de cànnabis evidentment s'han de fer un caramull de modificacions normatives que s'haurien de fer.

Crec que són aspectes importants. Crec que podem estar satisfets perquè tots hem après d'aquestes qüestions i crec que

la realitat és que tenim, no un problema, sinó una situació actual a l'any 2018 en relació amb el cànnabis al nostre territori de les Illes Balears, i el Parlament ha fet un exercici col·lectiu de posar-se al dia respecte d'aquesta substància. I traïem unes propostes que crec que són positives perquè bàsicament totes van en un ànim preventiu, en un ànim de consum responsable i instam altres instàncies perquè no ens deixen a nosaltres que ho mirin perquè com a mínim una part important d'aquesta ponència crec que som de l'opinió que és necessari fer una regulació responsable del cànnabis.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs. Per part del Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Sr. Saura, per un temps de deu minuts.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, primer de tot he de dir que és veritat que hem fet un poc tard, però al final hem arribat a aquesta comissió per aprovar les conclusions. Volia agrair al senyor coordinador de la Ponència, al Sr. David Abril, el seu treball i a tots els membres per haver-hi participat i per al final arribar a un consens mínim pel qual podem aprovar aquestes conclusions per unanimitat.

Crec que no només ha estat enriquidor per a nosaltres, com a representants públics, sinó que ha recollit un debat que és al carrer i que les associacions de clubs socials de cànnabis ens demanaven.

És veritat que les associacions necessiten un marge jurídic, una seguretat jurídica per poder actuar i nosaltres no podem proporcionar aquesta seguretat, però, en tot cas, crec que és bo que es reconegui des d'aquest parlament que fa falta un canvi d'enfocament en aquesta substància, i aquesta instància que fem a la Comissió Mixta de Drogues a poder estudiar la viabilitat d'una regulació a l'Estat. Crec que és molt important que els grups parlamentaris que tenim representació a l'Estat facem pressió perquè això pugui succeir.

I això respon a tota una sèrie de canvis que s'han produït els darrers anys, hi ha un canvi de tendència en la concepció d'aquesta substància, segons algunes enquestes la meitat de la població d'Espanya estaria a favor de regular la venda de cànnabis, això vol dir molta gent i no només gent jove, sinó que hi ha molta gent major que considera que aquesta concepció d'aquesta substància ha canviat.

A més, el 71% de joves de la Unió Europea considera que s'ha de regularitzar el cànnabis i un 22% dels joves del nostre Estat ha fumat el darrer any. Moltíssima gent, a més, utilitza o fa un ús terapèutic de la substància, i jo crec que això és una realitat que s'ha de reconèixer i crec que està bé que fem una passa tots els grups parlamentaris junts, per tal de reconèixer alguna de les conclusions que tenim aquí avui.

Al final els clubs socials han patit una situació d'inseguretat jurídica, molts s'han vist perseguits quan precisament eren els

que posaven en pràctica codis de bones pràctiques, a llocs tancats, amb uns límits de socis determinats, on no es feia negoci i, a més, es recomanava un ús responsable de la substància i es donava tota la informació i no es deixava tampoc entrar a persones menors d'edat. Jo crec que aquestes associacions moltes vegades han pagat per les associacions que s'instal·laven fent negoci i que no fent les coses bé.

En tot cas, el que queda clar és que aquí no podem regular, però sí que podem instar que es canviï l'article 368 del Codi Penal, com va dir que feia falta si es volia regular el fiscal antidroga el Sr. Salazar, a la seva compareixença. I en tot cas el que podem fer des d'aquí és promoure una col·laboració, una coordinació entre els ajuntaments i la comunitat autònoma amb els clubs, per tal que, fins que hi hagi una regulació, almanco hi hagi un codi de bones pràctiques i hi hagi una col·laboració constant per tal que les coses es facin bé.

Al País Basc, el Tribunal Constitucional, en una sentència, ha deixat almanco reconèixer l'existència d'aquests clubs socials. Jo esper que la nova llei d'addiccions, o si fa falta la Llei d'activitats, es pugui reconèixer aquesta figura des de l'administració pública, per tal que no hagin de ser reconegudes com a centres de medicina alternativa, o associacions de medicina alternativa, que era una de les coses que ens demanaven les associacions. En tot cas, ja tindrem l'ocasió de discutir sobre això.

Sobre les diferents compareixences, jo crec que ha quedat prou clar, i la companya que m'ha precedit, na Patricia Font, n'ha fet menció, que la guerra contra les drogues ha estat un autèntic fracàs. Això ho varen dir les Nacions Unides el 2016, varen dir que les estats s'havien de replantejar la seva política antidroga, i fa poc temps, també l'Organització Mundial de la Salut va dir que aquest 2018 el comitè d'experts faria una revisió crítica de la ciència sobre el cànnabis. I bé, un compareixent, en concret, Oscar Parés, esperava que aquesta planta pugui sortir del llistat que té l'Organització Mundial de la Salut, perquè, al final, la persecució el que ha promogut és un augment de la delinqüència, un foment de les màfies i que els consumidors que volen per exemple fer un ús terapèutic hagin de recórrer a vies poc propícies o poc recomanables en termes de seguretat.

Per això jo crec que és una passa molt important la que fa aquest Parlament, reconeixent aquesta realitat dels clubs socials, que poden ser una eina per fomentar un consum responsable i aquí, la majoria dels clubs de les Illes Balears ho fan d'aquesta manera, ho fan de manera responsable i crec que s'ha de reconèixer això.

Estam en un procés de canvi i això ho recullen també les conclusions, i crec que s'ha de donar resposta a aquest procés de canvi que s'experimenta en el carrer i que la majoria de població veu d'una altra manera aquesta substància.

Nosaltres volíem anar una mica més enfora i dir directament que s'ha de llevar del Codi Penal aquest article 368, que fa que tinguin transcendència penal diverses actuacions que fan els clubs de cànnabis. Però bé, sabem que no és la nostra competència i, en tot cas, recomanar que s'estudiï en el Congrés és una bona notícia.

Crec que s'extreu de les diferents compareixences que el marc prohibicionista que s'ha promogut ha estat, com deia, un fracàs i que hi ha diversos països i territoris que han intentat regular tant el seu ús medicinal, com el seu ús lúdic. Han fet menció els altres portaveus dels Estats Units, l'Uruguai. Nosaltres evidentment som partidaris d'una regulació com la que té Uruguai i no tant una regulació de negoci com als Estats Units. Crec que es produeix una flexibilització a nivell internacional, i aquesta comunitat autònoma crec que, una vegada més, podria ser capdavantera en la nova Llei d'addiccions, per tal de reconèixer aquesta realitat.

En tot cas nosaltres sí que proposarem més endavant, perquè no és el moment de fer-ho, però intentarem que hi hagi una esmena a la llei que pertoqui, per tal que es reconguin els clubs socials en aquesta comunitat autònoma. I celebrem que des d'aquí instem que els clubs socials tinguin uns codis de bones pràctiques, com he dit abans, en la col·laboració estreta amb l'administració.

I sobre la prevenció que és un tema que també era objecte d'aquesta ponència d'estudi, crec que l'administració ha de posar tots els esforços per tal de reduir els riscos, per tal d'informar com pertoca sobre aquesta substància i desenvolupar tot un seguit d'estratègies educatives a una comunitat autònoma on el consum de cànnabis és molt elevat i, evidentment, hem d'intentar que no ho sigui tant i que, si es produeix, es faci amb tota la seguretat possible, amb tota la informació possible; però també intentar que aquesta concepció que encara es té sobre aquest tema i que va canviant poc a poc, no perjudiqui els consumidors que sí que fan un ús responsable, els consumidors que només volen acabar amb el dolor que pateixen i tota una gent que estan fent les coses bé, com deia en el meu discurs.

Res més. Agrair a tots els membres de la ponència el seu treball, una vegada més al coordinador. I celebrar que s'aprovi en unanimitat.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Saura. En torn de fixació de posicions pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Serra, per un temps de deu minuts.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, agrair una vegada més als compareixents que han vingut a aquesta ponència i que ens han donat una vertadera actualització de la situació del cànnabis des del punt de vista mèdic, assistencial i també social. Aquest agraïment ja el tenguérem a mesura que es van anar presentant.

També vull agrair la feina de coordinació del coordinador, del Sr. David Abril, que ha efectuat una feina amb celeritat i prou ajustada a tot el que concloïem dia rera dia.

Bé, realment jo m'he de remetre al document de les compareixences i també a tot el que s'ha dit aquí. Aquí ja s'ha

parlat encara que és vera que amb aquestes intervencions cada grup ha sortit un poquet de les propostes o conclusions i ha anat expressant la seva pròpia opinió respecte d'això, cosa que també farà el Partit Popular.

Realment aquest ha estat un treball que es presenta amb unes conclusions, unes conclusions que són el que s'ha dit per tots o per una part dels compareixents, perquè vull dir que hi ha hagut compareixents que han tengut un plantejament diferent respecte d'uns altres. I llavors hi ha una proposta que estan consensuades per tots els grups i que seran les que votarem i que lògicament el Partit Popular votarà per treure aquest document d'una forma consensuada.

Respecte de les conclusions que fan referència a l'ús terapèutic del cànnabis, el Partit Popular hi està completament a favor, és a dir que no hi ha cap problema en la utilització de qualsevol tipus de substància mentre tinguem fins medicinals, assistencials i que passin per tots els filtres i controls de qualitat i tècnics que la normativa exigeix. Per tant, no hi ha molta cosa més a dir.

Respecte del desenvolupament dels programes d'informació, prevenció de la salut i drogodependències, especialment entre els i les joves, que era un altre dels punts de la PNL, lògicament el Partit Popular també està completament a favor d'aquest tipus d'actuacions i fets que, de fet, es fan a totes les institucions al marge de qui governi, plantejaments en prevenció també dins aquest àmbit. Per tant en aquests dos punts no hi ha cap tipus de problema ni pens que hi hagi discrepàncies profundes.

Referent a la regulació de les associacions i els clubs socials d'autoconsum de cànnabis vull dir i remarcar que el Partit Popular està d'acord amb les conclusions i amb les propostes que es posaran a votació, però sí que és ver que en aquest apartat s'ha hagut d'emprar una terminologia un poc més fina per poder-hi caber tots i poder donar cabuda a totes les sensibilitats, i per tant que l'acord fos per unanimitat en les propostes de consens, i aquí és on voldria deixar clar que el Partit Popular no està a favor de la regulació ara, i remarc actualment, ara, dels clubs socials de cànnabis; per què?, perquè hi ha hagut experts que han comparegut i que no han estat unànimes respecte de la regulació dels clubs socials de cànnabis en aquest moment, ho remarc, perquè les Illes Balears són un dels territoris de l'Estat espanyol amb major índex de consum de cànnabis entre els joves i menors d'edat; els joves, a més, perceben el cànnabis com una substància no perillosa, encara que és un consum que es produeix amb increment progressiu i l'addicció, les dues coses, constitueixen un problema de salut pública, i aquesta regulació es desconeix l'efecte que podria tenir en el moment que normalitzes un consum que a la vegada no és percebut com a perillós.

També hi ha una altra raó, i és que algun compareixent ha plantejat una postura pendent que s'aclarís el context legal, un context legal que també afecta el panorama internacional, ja que se'ns va dir que el 2018 l'OMS farà una revisió, i és possible que la planta del cànnabis surti del llistat de drogues sintètiques, i per tant crec que serà, en el cas que es produeixi, una situació que vendrà a replantejar també la situació legal. Però només a l'àmbit internacional, també pensam que fa falta

un aclariment de les diferents sentències que han de sortir o que han sortit, com la darrera del Tribunal Constitucional, i que estan vinculades als límits de les competències estatals i autonòmiques.

Però, per altra part, també vull dir que som sensibles i som receptius al fet que és un problema de salut pública i que té una gran repercussió social. Aquest consum té una repercussió social important i que el posa en un plànol diferent a altre tipus de consums. Per tant el Partit Popular dona suport al seu estudi, com podria ser amb qualsevol altre medicament potencial, però també en base a aquesta repercussió social, i per això pensam que l'efecte d'una ponència que estudiï o que monitoritzi la viabilitat amb els pros i els contres en bases tècniques qualificades d'una possible regulació, pensam que pot tenir un efecte positiu, tot sabent que si anàs endavant efectivament s'haurien de modificar determinades normatives legals.

Per tant crec que ha estat una feina profitosa, crec que entre tots ajuntament un ventall d'abordatge d'aquesta problemàtica, i per tant aquesta és la postura del Partit Popular.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Serra. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Sureda, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. Els portaveus que m'han precedit ja han fet una extensa explicació de la ponència. En primer lloc, m'agradaria agrair, com també s'ha fet, a tots els compareixents que han vingut, que ens han explicat el seu punt de vista segons dins el seu àmbit de treball, o el seu àmbit personal, en segons quins casos. També hem d'agradir molt especialment al coordinador la feina que ha fet, la paciència que ha tengut en qualque moment, i bé, jo crec que li hem de donar les gràcies perquè la seva darrera ponència, en principi, serà aprovada amb consens i crec que això és molt important.

Amb referència a les conclusions, m'agradaria dir que nosaltres en el moment en què es va debatre la proposició no de llei ens vàrem abstenir perquè consideràvem que era molt important el tema d'advertir dels riscos del cànnabis. També he dir que amb aquesta ponència, amb totes les compareixences, personalment he après molt, també s'ha dit per part del coordinador que suposava que tots havíem après i que ens havia ensenyat moltes coses que podíem suposar, però que tampoc no sabíem en concret.

Ja en aquell moment diguérem que era una ponència d'estudi per abordar amb rigor la situació del cànnabis perquè hi havia el reconeixement de l'ús terapèutic, el tema de la promoció de la regulació i els temes dels programes d'informació.

Jo, del primer punt, destacaria que els clubs... segons el meu mode de veure-ho, no han estat o no estan còmodes que dins el

club hi hagi l'ús terapèutic i el voldrien deslligar del club i que fos el món sanitari qui se'n fes càrrec. Per tant, crec que això ha quedat molt clar.

En tot el tema de l'ús terapèutic fa falta molta recerca perquè hi pugui haver més evidències científiques, que, com també s'ha dit, només en tenim en tres situacions i sempre són en segona o tercera elecció i, per tant, pens que encara s'ha de fer molta feina d'investigació en aquest sentit.

El tema de la promoció de la regulació de les associacions, nosaltres també el dia que vàrem debatre la proposició no de llei ja vàrem dir que era l'Estat el que havia de fer aquesta regulació si ho trobàs pertinent. Per tant, a les conclusions ho elevam perquè ells facin aquest estudi de la viabilitat de poder regular els clubs.

Crec que en aquest estudi hi han de formar part molts d'experts perquè, com també s'ha dit, és un tema complex, però no per ser complex no s'ha de debatre. Per tant, és important que es debati.

I en tercer lloc, i el tema que ens afecta més a nosaltres, és el tema dels programes d'informació i de prevenció.

Crec que les dades de consumidors a nivell estatal són molt elevades, però també a nivell de Balears i, per tant, crec que és tasca de l'administració fer les polítiques pertinents perquè hi hagi aquesta prevenció i sobretot aquesta informació dels riscos.

Jo, independentment que és cert que aquell dia també vaig dir que estam carregats de ponències i d'estudis com a parlament i que considerava que no era oportú, ara puc dir que m'ha agradat formar part d'aquesta ponència perquè, com dic, hem après moltes coses, però també és cert que el que a partir d'ara s'ha de responsabilitzar de seguir les possibilitats de la futura regulació i la tasca d'investigació és el Govern de l'Estat i, per tant, esperem que ho tirin endavant el més aviat possible.

Vull agrair que hi hagi hagut aquest consens. Crec que és positiu i demostra que amb molta feina i amb converses es pot arribar a un consens i es pot aprovar un text tots plegats.

Res més, moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Seijas, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. Lo cierto es que poco queda que añadir después de todas las intervenciones, especialmente de los dos diputados de MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca.

Me sumo también al agradecimiento de todas las intervenciones de los diferentes ponentes que nos han ilustrado desde los diferentes ámbitos de todo lo que rodea al uso del cannabis y... creo que la parte que nos tocaba aquí en esta comunidad, pues que a través de esta ponencia pues lo hemos

puesto encima de la mesa para que se debata donde tienen realmente potestad para poder cambiar la legislación y esperamos que tengamos éxito en esta petición.

Y nada más, dar las gracias a todos los componentes de la ponencia, especialmente al coordinador que para ser su primera vez ha pasado con nota la prueba.

Y bueno, es también ilusionante dentro de este mundo de la política y sobre todo para una persona que viene nueva ver que realmente cuando se quiere se puede llegar a consensos incluso en posiciones que están... situadas antagónicamente. Entonces, me congratulo por esto y poco más que añadir, nada más que añadir.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Seijas. Per tal de tancar el debat deman a tots els grups parlamentaris si volen fer ús d'un torn de rèplica de cinc minuts.

Acabat el debat..., acabat el debat passam a votar les propostes redactades per la Ponència d'estudi per a la regularització dels clubs socials de cànnabis i l'ús terapèutic del cànnabis.

Les propostes es votaran en bloc, si cap grup parlamentari no demana votació separada.

Vots a favor de propostes?

En conseqüència queden aprovades per unanimitat les propostes redactades per la Ponència d'estudi per a la regularització dels clubs socials de cànnabis i l'ús terapèutic del cànnabis.

Aquesta presidència informa que a la ponència es va acordar que es trametria una còpia del document aprovat a cada un dels compareixents, hi estan d'acord?

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS